

Från: Jan Lindgren
Till: Region Örebro län; Simonsson Rickard, Regionkansliet; Larsson Torgny, Politisk ledning; Svahn Andreas, Regionstyrelsens ordförande S Politisk ledning majoritet
Kopia: Tiedermann Niklas, Regionkansliet Planering och administration; Öhrman Sofia, Regionkansliet Juridik och Informationssäkerhet; Fyrhammar Monica, Regionkansliet Juridik och Informationssäkerhet; Stenman Sara, Regionkansliet Juridik och Informationssäkerhet; Karlsson Henrik, Regionkansliet Juridik och Informationssäkerhet; Pettersson Helena, HS Förvalt gemensam; Jansson Marita, Regionkansliet Nämndsadministration; Berglund Kristina, Regionkansliet Nämndsadministration; Boström Maria, Regionkansliet Nämndsadministration; Fors June, Regionkansliet Nämndsadministration; Bäckbring Nathalie, Regionkansliet Nämndsadministration; Länsstyrelsen i Örebro län; maria.i.larsson@lansstyrelsen.se; anna.c.olofsson@lansstyrelsen.se; Registrator - Örebro universitet; johan.schnurer@oru.se; Kerstin Nordlöf; thomas.denk@oru.se; Erik Amnå
Ärende: Har Inga-Britt Ahlenius varit på besök hos Region Örebro län, Länsstyrelsen och Örebro Universitet?
Datum: den 5 januari 2022 23:25:28

Jan Lindgren

[REDACTED]

[REDACTED]

2022-01-05

**Region Örebro län, Regiondirektör Rickard Simonsson.
Regionfullmäktiges ordförande Torgny Larsson (S),** Jag förutsätter att Du Torgny Larsson ser till att denna handlingen kommer samtliga Regionfullmäktigeledamöter tillhanda, **Regionstyrelsens ordförande Andreas Svahn (S),** Jag förutsätter att Du Andreas Svahn ser till att denna handlingen kommer samtliga Regionstyrelsens ledamöter tillhanda, **Regionkansliets personal samt Region Örebro läns sammarbetspartners Länsstyrelsen och Örebro Universitet.**

Ang. I morgon den 6:e januari publicerar SvD en artikel, som i allra högsta grad gäller Region Örebro län. Läs den noggrant!

Fram till nu har Ni alla förtroendevalda och myndighetschefer tyst accepterat den ordning som gällt inom först Örebro läns landsting och som fortsatt inom Region Örebro län.

Är det någon av Er som kan tänka sig att aktivt verka för en korruptionsfri Region med ärliga politiker och chefstjänstepersoner?

Med vänliga men samtidigt mycket allvarliga hälsninga,

Örebro den 5:e januari 2022.

Jan Lindgren

Pensionerad övertandläkare, ST-handledare och verksamhetschef

som varit förtroendevald revisor i Västra Götalands

Regionen

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

P.S. Hör gärna av Er, gäller inte minst Juniorlandstingsråden Sebastian Cehlin och Wilhelm Sundman, vilka inte haft förtroendeuppdrag inom en normalt fungerande Förvaltningsmyndighet. Jag känner väl till hur man behandlar oärliga politiker och chefer.

Svensk demokrati är vilda västern

Politiken måste tyglas.

Inga-Britt Ahlenius

Varför diskuteras och skrivs det inte om demokratins arkitektur? Varför är intresset så litet för hur staten är reglerad och uppbyggd?

Näringslivet har sina rosa sidor och varje dag är det nyheter och diskussioner om vad som rör sig inom näringslivet. Varför bryr sig ingen om staten?

Gangstermaffian infiltrerar kommunal förvaltning, skurkar och banditer rånar välfärdsstaten. Regeringen har en tillbakalutad hållning, den akademiska världen är fullt upptagen med att förfina vänsterns identitetspolitiska idéer med vithetsnorm och andra för landets utveckling centrala frågor, medierna koncentrerar sig på det politiska spelet.

Glädjande var det därför att tankesmedjan Timbro för ett tag sedan kom med en väl genomarbetad skrift med argumentation för regeringsformens meritbaserade utnämning av ämbetsmän i staten, centralt för att säkra förvaltningens kvalitet och oväld.

Kortvarig blev glädjen, för strax kom tankesmedjan Arena med slutsatsen att de här utnämningarna borde "fördelas någorlunda rättvist över det politiska fältet" och att Timbro närmast företrädde ett "föredemokratiskt ideal om ämbetsmannastaten".

Schematiskt byggs den demokratiska arkitekturen efter en linje med begreppet Rättsstaten i ena änden och begreppet Folksuveränitet i den andra.

Den auktoritära staten är Rättsstatens extrempunkt. Folksuveränitetsformens extremuttryck är Folkrepubliken – när folket tagit makten har man nått den perfekta formen av demokrati. Folkets representanter styr, fattar beslut om lagar, dömer efter dessa och granskar också sig själva.

Västvärldens demokratiska rättsstater finner grunden för sin demokratiska arkitektur någonstans utefter denna linje, och sina egna specifika lösningar i avvägningen mellan folksuveräniteten och balanserande krafter från rättsstaten för att säkra mot politiskt godtycke och maktmissbruk.

Några nya demokratier från de senaste decennierna – Sydafrika, Spanien, Portugal, de europeiska länderna som befriades från Sovjetunionen – hade mycket närliggande erfarenheter av en överhet som inte alltid var god. De var snabba med att i sina grundlagar skriva in balanserande krafter för att tygla den exekutiva politiska makten.

Sverige har förhållit sig svalt till de etablerade begreppen om balanserande krafter. Hos oss är den tredje statsmakten inte domstolarna utan medierna. Först på senare tid har domstolarna fått ett eget kapitel i regeringsformen.

Sverige håller fast vid sina egna balansbegrepp – den kommunala självstyrelsen, de självständiga myndigheterna, offentlighetsprincipen. Ironiskt då att Arena inte värnar

förvaltningens integritet utan förespråkar en närmast total politisering.

Valhandlingen, att rösta i fria val, är ett starkt symboliskt uttryck för folksuveränitetsprincipen. Detta präglar i hög grad FN:s syn – när fred har slutits, upprättas demokratin genom fria val. Problemet är att om inte denna demokrati kan leverera omutliga domare, tjänstemän och poliser – det vill säga rättsstatens grundelement – så är själva demokratins idé misskrediterad. Rättsstaten med dess balanserande krafter är lika viktig som folksuveräniteten i demokratibegreppet.

I kommunerna har folksuveränitetsprincipen funnit en form. Några tjänstemän existerar inte enligt kommunallagen, inte heller någon förvaltning eller några myndigheter. Kommunerna är reglerade som om de vore små ideella föreningar, den politiska nivån har inga eller svaga balanserande krafter mot sitt beslutsfattande. Så ser det också ut som det gör i kommunerna, rena vilda västern.

För ett decennium sedan briserade en mutskandal i Göteborg. En kommission tillsattes och ett av tio förslag till kommunledningen för att återskapa förtroendet var: "Rekrytera chefer och andra anställda utifrån meriter". Ett intressant råd eftersom det blixtbelyste hur verkligheten såg ut – en kultur med bristande transparens och utnämningar av folk med oklara meriter.

Tio år senare rapporteras att denna mjuka och vaga struktur nu infiltrerats av "kriminella strukturer".

I klarspråk innebär det att maffian infiltrerat förvaltningen, skaffat sina egna anställningar där man hanterar ärenden på sitt eget sätt. Andra rapporter tyder på att problemen kan vara likartade i andra kommuner.

Under decennier har medierna i granskande reportage återkommande rapporterat om vanskötsel och korruption i kommunerna. Politikerna på riksnivå har reagerat som om allt detta varit avvikelser – javisst, några problem finns det förstås alltid, men i det stora hela fungerar allt väldigt väl. Om det är alla politiska partier överens. Dags att vakna.

I staten är det en annan ordning och struktur än i kommunerna. Redan i regeringsformen regleras den statliga förvaltningen, och det slås fast att utnämningar i staten ska ske endast på sakliga grunder som förtjänst och skicklighet. Detta är i själva verket en helt fundamental del av den demokratiska arkitekturen – den statliga förvaltningens oväld måste säkras. FN:s konvention mot korruption som Sverige undertecknat talar om krav på öppenhet, opartiskhet och objektiva kriterier vid rekrytering till staten.

Sverige behöver reformera sin demokratiska arkitektur. Allra mest nödvändigt är en ny kommunallag – att maffian infiltrerat betonar skyndsamheten. Regeringsformen bör ses över för att till exempel stärka domstolarnas självständighet. Till slut bör regeringsformens krav på saklighet vid tillsättning av tjänster i staten följas upp med en lag som av regeringen kräver en öppen process med en kravprofil för varje tjänst. Och återinför ämbetsmannaansvaret. Vi behöver veta om vi får valuta för pengarna.

Inga-Britt Ahlenius är efter en lång yrkesbana numera aktiv i ett antal styrelser, däribland Transparency International Sweden. Läs fler av hennes artiklar på SvD.se/av/inga-britt-ahlenius

